

31970L0156

23.2.1970

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 42/1

DIREKTIVA SVETA
z dne 6. februarja 1970
o približevanju zakonodaje držav članic o homologaciji motornih in priklopnih vozil
(70/156/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ker morajo biti usklajene tehnične zahteve, ki se nanašajo na posamezne dele ali tehnične značilnosti vozila, podrobneje opredeljene v posamičnih direktivah;

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, zlasti člena 100,

ob upoštevanju predloga Komisije;

ker je na ravni Skupnosti nujno treba uvesti skupen homologacijski postopek za vsak tip vozila, da bi bilo tako mogoče preverjati skladnost z zgoraj omenjenimi zahtevami in bi vsaka država članica lahko priznala preverjanja, izvedena v drugi državi članici;

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾;

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾;

ker morajo motorna vozila, namenjena prevozu blaga ali potnikov, v vsaki državi članici izpolnjevati predpisane tehnične zahteve; ker se te zahteve med državami članicami razlikujejo in zato ovirajo trgovanje v okviru Evropske gospodarske skupnosti;

ker mora ta postopek vsaki državi članici omogočiti, da se lahko prepriča, ali je bil določen tip vozila že preverjen po določilih iz posamične direktive in je to razvidno v certifikatu o homologaciji; ker mora ta postopek proizvajalcem omogočiti, da lahko izdajo potrdilo o skladnosti za vsa vozila, ki so skladna homologiranemu tipu; ker mora za vozilo, za katero je bilo izdano tako potrdilo, veljati, da ustreza zakonodaji v vseh državah članicah; ker mora vsaka država članica o svojih ugotovitvah obvestiti druge države članice, kar zagotovi s pošiljanjem kopije certifikata o homologaciji za vsak tip vozila, ki ga je podelila;

ker je take ovire pri ustanavljanju in pravilnem delovanju skupnega trga mogoče zmanjšati ali jih celo odstraniti, če vse države članice sprejmejo enake zahteve, ali kot dopolnilo svoji veljavni zakonodaji ali namesto nje;

ker je v državah članicah že ustaljena praksa, da preverjajo skladnost vozil z določenimi tehničnimi zahtevami, preden jih dajo na trg; ker se to preverjanje skladnosti nanaša na tipe vozil;

ker je v prehodnem obdobju treba dovoliti tudi podelitev homologacije na podlagi zahtev Skupnosti takrat, ko začnejo veljati posamične direktive, ki se nanašajo na različne dele in značilnosti vozila, medtem ko ostanejo še naprej v veljavi nacionalne zahteve za tiste dele in značilnosti vozila, ki še niso zajeti v posamičnih direktivah;

⁽¹⁾ UL C 160, 18.12.1969, str. 7.

⁽²⁾ UL C 48, 16.4.1969, str. 14.

ker je priporočljivo, da se brez vpliva na člena 169 in 170 Pogodbe v okviru sodelovanja med pristojnimi organi držav članic sprejmejo določbe, ki bi pomagale reševati tehnične spore o skladnosti proizvodnje vozil glede na homologirani tip vozila;

ker ima lahko vozilo kljub skladnosti s homologiranim tipom nekatere značilnosti, ki utegnejo ogroziti varnost v cestnem prometu; ker bi bilo zato priporočljivo predpisati ustrezen postopek, ki bi to preprečeval;

ker tehnični napredek zahteva sprotno prilagajanje tehničnih zahtev, določenih v posamičnih direktivah; ker je treba za lažje izvajanje predpisov, potrebnih za te namene, določiti postopek za vzpostavljanje tesnega sodelovanja med državami članicami in Komisijo v okviru Odbora za prilagajanje tehničnemu napredku v direktivah o odpravljanju tehničnih ovir pri trgovanju na področju motornih vozil,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

Opredelitve

Člen 1

V tej direktivi izraz „vozilo“ pomeni vsako motorno vozilo, namenjeno uporabi na cesti, z nadgradnjo ali brez nje, z vsaj štirimi kolesi in največjo konstrukcijsko določeno hitrostjo večjo od 25 km/h, ter priklopna vozila, razen tirnih vozil ter kmetijskih traktorjev in strojev.

Člen 2

V tej direktivi:

(a) „nacionalna homologacija“ pomeni upravni postopek, znan kot:

— „agrégation par type“ in „aanneming“ v belgijski zakonodaji;

— „allgemeine Betriebserlaubnis“ v nemški zakonodaji;

— „réception par type“ v francoski zakonodaji;

— „omologazione“ ali „approvazione del tipo“ v italijanski zakonodaji;

— „agrégation“ v luksemburški zakonodaji;

— „typegoedkeuring“ v nizozemski zakonodaji;

(b) „EGS-homologacija“ pomeni postopek, s katerim država članica potrjuje, da tip vozila izpolnjuje tehnične zahteve posamičnih direktiv in preskuse, navedene v certifikatu o EGS-homologaciji, katerega vzorec je v Prilogi II.

POGLAVJE II

EGS-homologacija vozila

Člen 3

Vlogo za EGS-homologacijo državi članici predloži proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik. Vlogi morajo biti priloženi opisni list, katerega vzorec je v Prilogi I, in dokumenti, ki se nanj nanašajo. Vloge za katerikoli tip vozila ni mogoče predložiti v več kot eni državi članici.

Člen 4

1. Država članica homologira vse tipe vozil, ki izpolnjujejo naslednja pogoja:

(a) tip vozila mora biti skladen s podatki iz opisnega lista;

(b) tip vozila mora zadovoljivo opraviti preskuse, navedene v vzorcu certifikata o homologaciji po členu 2(b).

2. Država članica, ki je podelila homologacijo, sprejme vse potrebne ukrepe, po potrebi v sodelovanju s pristojnimi organi drugih držav članic, s katerimi zagotovi, da je proizvodnja vozil skladna homologiranemu prototipu. Takšna preverjanja se opravijo po načelu naključnega vzorčenja.

Vsaka država članica izpolni vse dele certifikata o homologaciji za vsak tip vozila, kateremu ga podeli.

Člen 5

1. Pristojni organi vsake države članice v enem mesecu pošljejo pristojnim organom drugih držav članic kopijo opisnega lista in certifikata za vsak tip, za katerega je bila homologacija podeljena ali zavrnjena.

2. Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik v državi registracije izdela potrdilo o skladnosti, katerega vzorec je v Prilogi III, za vsako vozilo, izdelano skladno s homologiranim prototipom.

3. Države članice lahko zaradi obdavčitve vozila ali registracije zahtevajo, da se v potrdilu o skladnosti navedejo tudi podatki, ki niso navedeni v Prilogi III, če so ti podatki posebej navedeni v opisnem listu ali jih je iz njega mogoče dobiti s preprostim računanjem.

Člen 6

1. Država članica, ki je podelila EGS-homologacijo, mora sprejeti potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da bo obveščena o vsaki prekinitvi proizvodnje in o vsaki spremembi podatkov iz opisnega lista.

2. Če posamezna država meni, da takšna sprememba ne zahteva spremembe obstoječega certifikata o homologaciji ali izdaje novega, pristojni organi te države o tem obvestijo proizvajalca ter pristojnim organom drugih držav članic v periodičnih serijah pošljejo kopije sprememb opisnih listov, ki so jih že predložili.

3. Če posamezna država meni, da je zaradi spremenjenih podatkov v opisnem listu treba preskuse ponoviti ali izvesti nove in da je zato treba obstoječi certifikat o homologaciji dopolniti ali celo sestaviti novega, pristojni organi te države članice o tem obvestijo proizvajalca in v roku enega meseca po izdaji novih dokumentov te pošljejo pristojnim organom drugih držav članic.

4. Kadar je certifikat o homologaciji dopolnjen ali spremenjen ali je prenehal veljati, ker je bil tip, na katerega se nanaša, umaknjen iz proizvodnje, pristojni organi države članice, ki je izdala homologacijo, pristojnim organom drugih držav članic v roku enega meseca sporočijo serijske številke zadnjega vozila, izdelanega skladno s starim certifikatom, po potrebi pa tudi serijske številke prvega vozila, ki je bilo izdelano skladno z novim ali dopolnjenim certifikatom.

Člen 7

1. Nobena država članica ne sme zavrniti registracije ali prepovedati prodaje, začetka uporabe ali uporabe novega vozila zaradi razlogov, ki se nanašajo na njegovo konstrukcijo ali delovanje, če to vozilo spremlja potrdilo o skladnosti.

2. To potrdilo državam članicam ne preprečuje, da lahko ukrepajo proti vozilom, ki niso skladna s homologiranim prototipom.

Šteje se, da vozila niso skladna s homologiranim tipom, če so ugotovljena odstopanja od podatkov iz opisnega lista in če teh odstopanj država članica, ki je podelila homologacijo, ni skladno s členom 6 (2) ali (3) posebej potrdila. Vozilo ni neskladno s homologiranim tipom, če so odstopanja v okvirih, ki jih dovoljuje posamezna direktiva.

Člen 8

1. Če država članica, ki je podelila EGS-homologacijo, ugotovi, da določeno število vozil, ki jih spremlja potrdilo o skladnosti, ni skladno s homologiranim tipom, sprejme potrebne ukrepe, da zagotovi, da se proizvodnja vozil ponovno uskladi s homologiranim tipom. Pristojni organi te države obvestijo pristojne organe drugih držav članic o sprejetih ukrepih, ki lahko po potrebi vključujejo tudi preklic EGS-homologacije.

Podobne ukrepe pristojni organi sprejmejo tudi, če jih o neskladnosti obvestijo pristojni organi drugih držav članic.

2. Pristojni organi držav članic v roku enega meseca obvestijo drug drugega o preklicu EGS-homologacije ter o razlogih za tak ukrep.

3. Če se država članica, ki je podelila EGS-homologacijo, ne strinja z ugotovljeno neskladnostjo, ki ji je bila sporočena, vpleteni državi članici poskušata rešiti spor sami.

O tem sproti poročata Komisiji, ki po potrebi tudi organizira posvetovanja za razrešitev spora.

Člen 9

Če država članica ugotovi, da vozilo določenega tipa ogroža cestno varnost, čeprav ga spremlja pravilno izdano potrdilo o skladnosti, lahko za največ šest mesecev zavrne registracijo ali prepove prodajo, začetek uporabe ali uporabo takšnega vozila na svojem območju. O tem mora nemudoma obvestiti Komisijo in druge države članice, navesti pa mora tudi razloge za svojo odločitev.

POGLAVJE III

Prehodne določbe

Člen 10

1. Ko bodo stopile v veljavo ta direktiva in druge direktive, ki so potrebne za podelitev EGS-homologacije:
 - bodo nacionalne homologacije temeljile na usklajenih tehničnih zahtevah namesto na nacionalnih zahtevah, če bo tako zahteval vložnik vloge;
 - bodo na vlogo proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika in ob predložitvi opisnega lista iz člena 3 države članice izpolnile tiste dele certifikata o homologaciji, ki so določeni v členu 2 (b). Kopijo tega certifikata bo prejel tudi vložnik. Druge države članice, ki bodo prejele vlogo za nacionalno homologacijo za isti tip vozila, bodo to kopijo sprejele kot dokaz, da so bili opravljeni potrebni preskusi.
2. Določila odstavka 1 tega člena bodo preklicana, ko bodo začele veljati vse zahteve, potrebne za podelitev EGS-homologacije.

POGLAVJE IV

Splošne in končne določbe

Člen 11

Vse spremembe, ki so potrebne pri prilagoditvi:

- Prilog I, II in III te direktive ali
 - določb v posamičnih direktivah, omenjenih v Prilogi II in podrobneje opredeljenih v eni od posamičnih direktiv,
- se ob upoštevanju tehničnega napredka sprejmejo po postopku, opredeljenem v členu 13.

Člen 12

1. Ustanovi se Odbor za prilagajanje tehničnemu napredku direktiv o odpravi tehničnih ovir pri trgovanju na področju motornih vozil (v nadaljevanju: Odbor), ki ga sestavljajo predstavniki posameznih držav članic, predseduje pa mu predstavnik Komisije.
2. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 13

1. Kadar se je treba ravnati po postopku, določenem v tem členu, zadeve s tega področja predsednik predloži Odboru na lastno pobudo ali na zahtevo predstavnika države članice.

2. Predstavniki Komisije Odboru predložijo predlog ukrepov, ki jih je treba sprejeti. Odbor v roku, ki ga določi predsednik glede na nujnost zadeve, poda svoje mnenje o tem predlogu. Odbor sprejme mnenje z večinskim deležem dvanajstih glasov, glasovi držav članic pa se ponderirajo po postopku, določenem v členu 148 (2) Pogodbe. Predsednik ne glasuje.

3. (a) Komisija sprejme predlagane ukrepe, če so ti skladni z mnenjem Odbora.
- (b) Če predlagani ukrepi niso skladni z mnenjem Odbora ali če Odbor ni dal svojega mnenja, Komisija nemudoma predloži Svetu predlog ukrepov, ki jih je treba sprejeti. Svet odloča s kvalificirano večino.
- (c) Če Svet ne ukrepa v treh mesecih po prejetju predloga, predlagane ukrepe sprejme Komisija.

Člen 14

Vse odločitve o zavrnitvi ali preklicu homologacije oziroma zavrnitvi registracije ali prepovedi prodaje ali uporabe, sprejetih skladno s to direktivo, morajo navajati podrobne razloge, na katerih temeljijo. Odločitev se posreduje zadevni stranki, ki je hkrati poučena o pravnih sredstvih, ki jih ima po zakonih, veljavnih v državah članicah, in o rokih za uporabo teh pravnih sredstev.

Člen 15

1. Države članice sprejmejo predpise, ki vključujejo zahteve za upoštevanje te direktive, v roku osemnajstih mesecev po notifikaciji in o tem takoj obvestijo Komisijo.
2. Države članice zagotovijo, da se Komisiji posredujejo besedila pomembnejših predpisov nacionalne zakonodaje, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 16

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, dne 6. februarja 1970

Za Svet
Predsednik
P. HARMEL

PRILOGA I

VZOREC OPISNEGA LISTA (a)

0. SPLOŠNO

- 0.1 Znamka (ime podjetja)
- 0.2 Tip in trgovski opis (za vse variante)
- 0.3 Vrsta
- 0.4 Kategorija vozila (b)
- 0.5 Ime in naslov proizvajalca
- 0.6 Ime in naslov pooblaščenega zastopnika proizvajalca (če obstaja)
- 0.7 Mesto in način pritrditve predpisanih tablic in napisov:
 - 0.7.1 na šasiji
 - 0.7.2 na nadgradnji
 - 0.7.3 na motorju
- 0.8 Serijske številke šasije tega tipa se začnejo pri številki...

1. SPLOŠNI KONSTRUKCIJSKI PODATKI O VOZILU

(priložite tričetrtinske sprednje in tričetrtinske zadnje fotografije)

(priložite merske risbe celotnega vozila)

- 1.1 Število osi in koles (če pride v poštev, tudi število gosenic):
 - 1.1.1 Število osi z dvojnimi kolesi (če pride v poštev)
- 1.2 Pogonska kolesa (število, lega, povezave z drugimi osmi)
- 1.3 Šasija (če obstaja) (skica celotne šasije)
- 1.4 Material vzdolžnih nosilcev (c)
- 1.5 Lega in način vgradnje motorja
- 1.6 Vozniška kabina (trambus, poltrambus ali navadna)

2. TEŽE IN MERE (d) (v kg in mm)

- 2.1 Medosna(e) razdalja(e) (polno obremenjeno vozilo) (e):
 - 2.1.1 Pri polpriklopnikih: razdalja med osjo kraljevega čepa in zadnjo osjo
- 2.2 Pri vlačilcih:
 - 2.2.1 Oddaljenost centra sedla (največja in najmanjša) (f)
 - 2.2.2 Največja višina sedla (standardiziranega) (g)
 - 2.2.3 Razdalja med zadnjo steno kabine in zadnjo osjo:
 - 2.2.3.1 Razdalja med zadnjo steno kabine in zadnjo osjo (zadnjimi osmi) (pri šasiji s kabino)
 - 2.2.3.2 Razdalja med zadnjim delom volana in zadnjo osjo (zadnjimi osmi) (pri šasiji brez kabine)
- 2.3 Kolotek vsake osi (h)

2.4 Največje mere vozila (celotnega) (i)

	Šasija brez nadgradnje	Šasija z nadgradnjo	
		z opremo	brezopreme
2.4.1 Dolžina (j)			
2.4.2 Širina (k)			
2.4.3 Višina (neobremenjeno) (l)			
2.4.4 Prednji previs (m)			
2.4.5 Zadnji previs (n)			
2.4.6 Oddaljenost od tal (obremenjeno do največje tehnično dovoljene mase) (o)			
2.4.7 Medosna razdalja			

2.5 Teža gole šasije (brez kabine, hladilne tekočine, maziva, goriva, rezervnega kolesa, orodja in voznika):

2.5.1 Porazdelitev te teže na osi

2.6 Teža vozila z nadgradnjo v voznem stanju ali teža šasije s kabino, če proizvajalec ne dobavlja nadgradnje (vključno s hladilno tekočino, mazivi, gorivom, orodjem, rezervnim kolesom in voznikom) (p):

2.6.1 Porazdelitev te teže na osi (pri polpriklonikih porazdelitev na osi in obremenitev sedla)

2.7 Največja tehnično dovoljena teža vozila po podatkih proizvajalca:

2.7.1 Porazdelitev te teže na osi (pri polpriklonikih porazdelitev na osi in obremenitev sedla)

2.8 Največja tehnično dovoljena teža na vsako os po podatkih proizvajalca (pri polpriklonikih porazdelitev na osi in obremenitev sedla)

2.9 Če se vozilo uporablja kot vlečno vozilo, največja tehnično dovoljena teža skupine vozil po podatkih proizvajalca (in kjer pride v poštev, tudi največja tehnično dovoljena teža priklonnega vozila)

2.10 Največja navpična obremenitev vlečne sklopke (kljuka ali posebnega tritočkovnega vlečnega sistema)

2.11 Potrebna površina cestišča pri krožni vožnji

2.12 Razmerje moč motorja/največja teža (v kW/kg) in možnost speljevanja v klanec

3. MOTOR (q)

3.1 Proizvajalec

3.2 Motor z notranjim zgorevanjem

3.2.1 Ime

3.2.2 Tip (prisilni vžig, dizelski itd.), delovni način

3.2.3 Število in namestitve valjev

3.2.4 Vrtina, gib in prostornina valjev

3.2.5 Največja moč pri ... vrtljajih/min (navedite uporabo standarda)

3.2.6 Največji navor pri ... vrtljajih/min (isti standard kot pri 3.2.5)

3.2.7 Navadno gorivo

3.2.8 Posode za gorivo (prostornina in lega)

3.2.9 Rezervne posode za gorivo (prostornina in lega)

3.2.10 Sistem za dovod goriva (tip)

3.2.11 Turbo polnilnik (če je nameščen) (tip, krmiljenje, tlak polnjenja)

3.2.12 Regulator (če je nameščen) (načini delovanja)

3.2.13 Električni sistem (napetost, pozitivna ali negativna ozemljitev)

3.2.14 Alternator (tip in nazivna moč)

3.2.15 Vžig (tip opreme, tip nastavitve predvžiga)

3.2.16 Zmanjševanje radijskih motenj (opis)

3.2.17 Hladilni sistem (zrak, voda)

3.2.18 Nivo hrupa

3.2.19 Izpušni sistem (skica)

3.2.20 Ukrepi za preprečevanje onesnaževanja zraka

3.3 Elektromotor

3.3.1 Tip (navitje, vzbujanje)

3.3.2 Največja urna moč in delovna napetost

3.3.3 Akumulator (število celic, masa, kapaciteta v amperskih urah in lega)

3.4 Motorji ali agregati razen električnih motorjev in motorjev z notranjim zgorevanjem (podatki o delih takšnih motorjev ali agregatov)

4. PRENOS MOČI (r) (skica in slika prenosa)

4.1 Tip (mehanski, hidravlični, električni itd.)

4.2 Sklopka (tip)

4.2.1 Teža sklopke

4.3 Menjalnik (tip, stalni vprijem, način upravljanja)

4.3.1 Teža menjalnika

4.4 Prenos moči od motorja do menjalnika, zadnje osi (zadnjih osi), vmesni prenosi (če obstajajo)

4.5 Prestavno razmerje, z razdelilnim prenosom ali brez njega

Prestava	Prestavno razmerje v menjalniku	Stalno prestavno razmerje	Končno prestavno razmerje
1			
2			
3			
...			
vzvratna			

4.6 Hitrost vozila, dosežena pri 1000 vrtljajih motorja na minuto, z običajnimi pnevmatikami (6.1) (obseg obremenjenih pnevmatik je ...metrov) (s)

Prestava	Hitrost v km/h
1	
2	
3	
...	
vzvratna	

4.7 Največja hitrost vozila v najvišji prestavi (v km/h) (s)

4.8 Gib bata zavornega valja (in prenos zavornih sil)

4.9 Merilnik hitrosti

4.10 Tahograf (če je nameščen) (proizvajalec in tip)

4.11 Zapora diferenciala (če je nameščen)

5. OSI

(Priložiti je treba mersko risbo vsake osi skupaj z izjavo o uporabljenih materialih in (neobvezno) o znamki in tipu)

6. OBESITEV KOLES (celotna risba obesitve koles)
 - 6.1 Pnevmatike, ki so ponavadi nameščene (mere in značilnosti)
 - 6.2 Tip in skica obesitve vsake osi ali kolesa
 - 6.3 Značilnosti vzmetnih delov obesitve (izvedba, lastnosti materialov in mere)
 - 6.4 Stabilizatorji (t)
 - 6.5 Amortizerji (t)
7. KRMILJE (skica)
 - 7.1 Tip mehanizma in povezava s kolesi, vrsta pomoči, če obstaja (način in shema delovanja, znamka in tip) in potrebna sila na volanu
 - 7.2 Največji kot odklona koles:
 - 7.2.1 na desno...(stopinj): število obratov volana...
 - 7.2.2 na levo...(stopinj): število obratov volana...
 - 7.3 Najmanjši krog obračanja (u):
 - 7.3.1 na desno
 - 7.3.2 na levo
8. ZAVORE (celotna skica in skica delovanja)
 - 8.1 Delovna zavora
 - 8.2 Pomožna zavora
 - 8.3 Parkirna zavora
 - 8.4 Dodatna zavora (če je nameščena) (vključno s trajnostno zavoro - retarderjem)
 - 8.5 Avtomatska zavorna naprava, ki deluje ob okvari vlečnega sistema (pri priklopnih vozilih ali polpriklopnikih)
 - 8.6 Izračun zavornega sistema: določitev razmerja med vsoto zavornih sil na obodu koles in silo na pedal zavore
 - 8.7 Zunanji viri energije, če obstajajo (značilnosti, kapaciteta energijskih rezervoarjev, najvišji in najnižji tlak, merilnik tlaka in priprava, ki prikazuje nenadni padec tlaka na armaturni plošči, vakuumski rezervoarji in dovodni ventili, kompresorji, skladnost tlačne opreme s predpisi)
 - 8.8 Vlečna vozila
 - 8.8.1 Zavorna naprava priklopnega vozila
 - 8.8.2 Povezave, priklopi, varnostne naprave
9. NADGRADNJA (celotna merska risba notranjosti in zunanosti)
 - 9.1 Tip nadgradnje
 - 9.2 Uporabljeni materiali in način konstrukcije
 - 9.3 Vrata (število, mere, smer odpiranja, zapahi in tečaji)
 - 9.4 Vidno polje
 - 9.5 Vetrobransko steklo in druga stekla (število in lega, uporabljeni materiali)
 - 9.5.1 Kot naklona vetrobranskega stekla
 - 9.6 Vetrobransko steklo
 - 9.7 Naprava za pranje vetrobranskega stekla
 - 9.8 Odmrzovanje
 - 9.9 Vzratna ogledala
 - 9.10 Notranja oprema
 - 9.10.1 Zaščita potnikov v vozilu
 - 9.10.2 Razmestitev in oznaka upravljalnih elementov
 - 9.10.3 Sedeži (število, lega, tehnične značilnosti)

- 9.11 Zunanja oprema
- 9.12 Varnostni pasovi in drugi varnostni sistemi (število in lega)
- 9.13 Pritrdišča varnostnih pasov (število in lega)
- 9.14 Prostor za namestitev registrskih tablic
- 9.15 Zaščita od zadaj

10. SVETLOBNE IN SVETLOBNO-SIGNALNE NAPRAVE

(risbe zunanosti vozila, ki prikazujejo mere in lego svetlečih površin vseh naprav; barva svetlobe)

- 10.1 Obvezne naprave
 - 10.1.1 Žaromet za kratki svetlobni pramen
 - 10.1.2 Žaromet za dolgi svetlobni pramen
 - 10.1.3 Prednje pozicijske svetilke
 - 10.1.4 Smerne svetilke
 - 10.1.5 Zadnje pozicijske svetilke
 - 10.1.6 Zavorne svetilke
 - 10.1.7 Svetilke za osvetljavo zadnje registrske tablice
 - 10.1.8 Zadnji rdeči odsevniki
 - 10.1.9 Prednji odsevniki priklopnih vozil
- 10.2 Neobvezna oprema:
 - 10.2.1 Meglenke
 - 10.2.2 Parkirne svetilke
 - 10.2.3 Žarometi za vzvratno vožnjo
 - 10.2.4 Prednje pozicijske svetilke priklopnih vozil
 - 10.2.5 Oranžni stranski odsevniki
- 10.3 Dodatne naprave za posebna vozila

11. POVEZAVE MED VLEČNIMI VOZILI IN PRIKLOPNIMI VOZILI ALI POLPRIKLOPNIKI

12. RAZNO

- 12.1 Zvočne opozorilne naprave:
 - 12.1.1 Običajne
 - 12.1.2 Posebne
- 12.2 Posebni predpisi za vozila za javni prevoz
- 12.3 Posebni predpisi za taksije
- 12.4 Posebni predpisi za tovorna vozila
- 12.5 Naprave za preprečevanje nepooblaščen uporabe vozil
- 12.6 Priprava za vleko poškodovanega vozila
- 12.7 Podporna noga (pol)priklopnika
- 12.8 Varnostne utripalke

OPOMBE

Pri vsaki točki, pri kateri je treba priložiti slike ali fotografije, navedite številke ustreznih priloženih dokumentov.

- (a) Če je bila sestavnemu delu vozila že podeljena homologacija, se lahko opis tega dela nadomesti z navedbo te homologacije. Sestavnega dela tudi ni treba opisovati, če je njegova zgradba jasno razvidna iz priloženih diagramov ali risb.
- (b) Vozila so razvrščena po naslednjih mednarodnih kategorijah:
 - 1. Kategorija M: Motorna vozila z vsaj štirimi kolesi ali s tremi kolesi, katerih največja dovoljena masa presega 1 tono in so namenjena prevozu potnikov.

- Kategorija M_1 : Vozila za prevoz potnikov z največ osmimi sedeži poleg sedeža voznika.
 - Kategorija M_2 : Vozila za prevoz potnikov z več kot osmimi sedeži poleg sedeža voznika, katerih največja dovoljena masa ne presega 5 ton.
 - Kategorija M_3 : Vozila za prevoz potnikov z več kot osmimi sedeži poleg sedeža voznika, katerih največja dovoljena masa presega 5 ton.
2. Kategorija N: Motorna vozila z vsaj štirimi kolesi ali s tremi kolesi, katerih največja dovoljena masa presega 1 tono ter so namenjena prevozu blaga.
- Kategorija N_1 : Vozila za prevoz blaga z največjo dovoljeno maso do vključno 3,5 tone.
 - Kategorija N_2 : Vozila za prevoz blaga z največjo dovoljeno maso med 3,5 in 12 ton.
 - Kategorija N_3 : Vozila za prevoz blaga z največjo dovoljeno maso večjo od 12 ton.
3. Kategorija O: Priklopna vozila (vključno s polpriklopniki)
- Kategorija O_1 : Priklopna vozila z največjo dovoljeno maso do vključno 0,75 tone.
 - Kategorija O_2 : Priklopna vozila z največjo dovoljeno maso med 0,75 in 3,5 tone.
 - Kategorija O_3 : Priklopna vozila z največjo dovoljeno maso med 3,5 in 10 tonami.
 - Kategorija O_4 : Priklopna vozila z največjo dovoljeno maso večjo od 10 ton.
- (c) Po možnosti ime po *Evrnorm*. Če pride v poštev, navedite tudi:
- opis materiala,
 - mejo elastičnosti,
 - porušno trdnost,
 - raztezek (v %),
 - trdoto po Brinellu.
- (d) Če obstajata izvedenka z normalno kabino in izvedenka s spalno kabino, je treba navesti maso in mere za obe vrsti kabine.
- (e) Osnutek Priporočila ISO 586 ⁽¹⁾, definicija št. 2.
- (f) Osnutek Priporočila ISO 586, definicija št. 33.
- (g) Osnutek Priporočila ISO 586, definicija št. 35.
- (h) Osnutek Priporočila ISO 586, definicija št. 1.
- (i) Če vozilo, ki je v postopku homologacije, nima nadgradnje, je treba največje in najmanjše mere, kot jih je določil proizvajalec, vnesti v drugi stolpec, tretji pa ostane prazen.
- (j) Osnutek Priporočila ISO 586, definicija št. 9.
- (k) Osnutek Priporočila ISO 586, definicija št. 12.
- (l) Osnutek Priporočila ISO 586, definicija št. 13.
- (m) Osnutek Priporočila ISO 586, definicija št. 18.
- (n) Osnutek Priporočila ISO 586, definicija št. 19.
- (o) Osnutek Priporočila ISO 586, definicija št. 7.
- (p) Teža voznika je ocenjena na 75 kg.
- (q) Če motor nima batov s premočrtnim gibanjem, je treba navesti splošni opis.
- (r) Zahtevane podatke je treba navesti za vsako predlagano varianto.
- (s) Dovoljeno je 5-odstotno odstopanje.
- (t) Navedite samo, če so nameščeni.
- (u) Osnutek Priporočila ISO 586, definicija št. 27.

⁽¹⁾ Dokument ISO/TC 22 (Sekretariat 133) 328 – januar 1963.

(v) Za vsak zavorni sistem je treba navesti naslednje podatke:

- tip in značilnosti zavor (merska skica) (bobni ali diski, zavirana kolesa, povezava z zaviranimi kolesi, torne površine, njihove lastnosti in delovne površine, polmeri zavornih bobnov, čeljusti ali diskov, teža bobnov, naprave za nastavljanje zavor).
- naprave za prenos in upravljanje (skica) (konstrukcija, nastavljanje, razmerja vzvodov, dostopnost naprav za upravljanje in njihov položaj, upravljanje z vzvodom in zaskočko v primeru mehanskega prenosa, značilnosti glavnih delov povezav, glavni zavorni (upravljalni) valj in bat, zavorni valji).

PRILOGA II

CERTIFIKAT O EGS-HOMOLOGACIJI

A. SPLOŠNO

Certifikate o homologaciji, ki so izdani v okviru postopka EGS-homologacije, je treba izpolniti, kot sledi:

1. Ustrezne dele certifikata o homologaciji, ki so navedeni v B te priloge, je treba izpolniti na podlagi podatkov iz opisnega lista, potem ko so bili ti podatki preverjeni.
2. Okrajšave, navedene ob vsaki točki vzorca certifikata o homologaciji, je treba vnesti potem, ko so bili opravljeni potrebni pregledi in preskusi:

„CONF“ preveriti, ali sta posamezni del ali značilnost vozila skladna s podatki iz opisnega lista;

„SD“ preveriti, ali sta posamezni del ali značilnost vozila skladna z usklajenimi zahtevami ustrezne posamezne direktive;

„R“ izdelati poročilo o preskusu, ki mora biti priloženo k certifikatu o homologaciji;

„S“ preveriti, ali je priložen diagram in/ali skica.

B. VZOREC CERTIFIKATA O HOMOLOGACIJI VOZILA

0. SPLOŠNO

0.1 Znamka (ime podjetja)

0.2 Tip in trgovski opis (za vse različice)

0.3 Vrsta

0.4 Kategorija vozila

0.5 Ime in naslov proizvajalca

0.6 Ime in naslov pooblaščenega zastopnika proizvajalca (če obstaja)

0.7 Mesto in način pritrditve predpisanih tablic in napisov:

SD

0.7.1 na šasiji

0.7.2 na nadgradnji

0.7.3 na motorju

0.8 Serijske številke šasije tega tipa se začnejo pri številki...

1. SPLOŠNE KONSTRUKCIJSKE ZNAČILNOSTI VOZILA

1.1 Šasija (če obstaja)

CONF

2. TEŽE IN MERE (v mm in kg)

2.1 Pri vlačilcih:

2.1.1 Oddaljenost centra sedla (največja in najmanjša) CONF

2.2 Največje mere vozila (celotnega) SD

	Šasija brez nadgradnje	Šasija z nadgradnjo		
		z opremo	brez opreme	
2.2.1 Dolžina				SD
2.2.2 Širina				SD
2.2.3 Višina (neobremenjeno)				SD
2.2.4 Prednji previs				SD
2.2.5 Zadnji previs				SD
2.2.6 Oddaljenost od tal (obremenjeno do največje tehnično dovoljene mase)				SD
2.2.7 Medosna razdalja				SD

2.3 Največja tehnično dovoljena teža obremenjenega vozila CONF

2.3.1 Razporeditev te teže na osi (razporeditev med osmi in obremenitev na sedlo pri polpriklopnikih) CONF

2.4 Največja dovoljena teža obremenjenega vozila: SD

2.4.1 Razporeditev te teže na osi (razporeditev med osmi in obremenitev na sedlo pri polpriklopnikih) SD

2.5 Največja tehnično dovoljena teža na vsaki osi (razporeditev med osmi in obremenitev na sedlo pri polpriklopnikih) CONF

2.6 Največja dovoljena teža na vsaki osi (razporeditev med osmi in obremenitev na sedlo pri polpriklopnikih) SD

2.7 Če se vozilo uporablja kot vlečno vozilo, največja tehnično dovoljena teža kombinacije vozil (in, kjer pride v poštev, največja tehnično dovoljena teža priklopnega vozila) CONF

2.8 Če se vozilo uporablja kot vlečno vozilo, največja dovoljena teža kombinacije vozil (in, kjer pride v poštev, največja teža priklopnega vozila) SD

2.9 Potrebna površina cestišča pri krožni vožnji SD

2.10 Razmerje moč motorja/največja masa (v kW/kg) in možnost speljevanja v klanec SD

3. MOTOR

3.1 Proizvajalec

3.2 Motor z notranjim zgorevanjem:

3.2.1 Največja moč pri...min⁻¹ (navesti uporabljeni standard) CONF

3.2.2 Posode za gorivo SD

3.2.3 Rezervne posode za gorivo SD

3.2.4 Električni sistem CONF

3.2.5 Naprava za zmanjševanje radijskih motenj SD R

3.2.6 Raven hrupa SD R

3.2.7 Glušniki SD R

3.2.8 Onesnaževanje zraka:

3.2.8.1 Vozila z bencinskim motorjem SD R

3.2.8.2 Vozila z dizelskim motorjem SD R

4. PRENOS MOČI	
4.1 Največja hitrost vozila v najvišji prestavi (v km/h)	CONF
4.2 Merilnik hitrosti	SD
4.3 Vzratna prestava	SD
5. OSI	CONF
6. OBESITEV KOLES	
6.1 Pnevmatike (ponavadi vgrajene)	SD
6.2 Karakteristike vzmetnih delov obesitve koles	SD
7. KRMILJE	
7.1 Tip mehanizma in povezave	SD
7.2 Način pomoči in potrebna sila na volanu	SD
7.3 Najmanjši krog obračanja:	CONF
7.3.1 na desno	
7.3.2 na levo	
8. ZAVORE	
8.1 Delovna zavora	SD
8.2 Pomožna zavora	SD
8.3 Parkirna zavora	SD
8.4 Dodatna zavora (če je nameščena) (vključno s trajnostno zavoro - retarderjem)	SD
8.5 Avtomatska zavorna naprava, ki deluje ob okvari vlečnega sistema (pri priklopnih vozilih ali polpriklopnih)	SD
8.6 Pri vozilih, namenjenih za vleko priklopnega vozila:	
8.6.1 zavorna naprava priklopnega vozila	SD
8.7 Zunanji viri energije	SD
8.8 Pogoji preskušanja	R
8.9 Rezultati preskusa	R
9. NADGRADNJA	
9.1 Vrata (število, mere, smer odpiranja, zapahi in tečaji)	SD
9.2 Vidno polje	SD
9.3 Vetrobransko steklo in druga stekla	SD
9.3.1 Kot naklona vetrobranskega stekla	
9.4 Brisalci vetrobranskega stekla	SD
9.5 Naprava za pranje vetrobranskega stekla	SD
9.6 Odmrzovanje	SD
9.7 Vzratna ogledala	SD
9.8 Notranja oprema	SD
9.8.1 Zaščita potnikov v vozilu	
9.8.2 Razmestitev in oznaka upravljalnih elementov	
9.8.3 Sedeži (število, lega, tehnične značilnosti)	
9.9 Zunanja oprema	SD
9.10 Varnostni pasovi in drugi varnostni sistemi	SD

9.11	Pritrdišča varnostnih pasov	SD
9.12	Prostor za namestitve registrskih tablic	SD
9.13	Zaščita od zadaj	SD
10. SVETLOBNE IN SVETLOBNO-SIGNALNE NAPRAVE		
10.1	Obvezne naprave	
10.1.1	Žaromet za kratki svetlobni pramen	SD
10.1.2	Žaromet za dolgi svetlobni pramen	SD
10.1.3	Prednje pozicijske svetilke	SD
10.1.4	Smerne svetilke	SD
10.1.5	Zadnje pozicijske svetilke	SD
10.1.6	Zavorne svetilke	SD
10.1.7	Svetilke za osvetljavo zadnje registrske tablice	SD
10.1.8	Zadnji rdeči odsevniki	SD
10.1.9	Prednji odsevniki priklopnih vozil	SD
10.2	Neobvezna oprema	
10.2.1	Meglenke	SD
10.2.2	Parkirne luči	SD
10.2.3	Žarometi za vzvratno vožnjo	SD
10.2.4	Prednje pozicijske luči priklopnih vozil	SD
10.2.5	Oranžni stranski odsevniki	SD
11.	POVEZAVE MED VLEČNIMI VOZILI IN PRIKLOPNIMI VOZILI ALI POLPRIKLOPNIKI	SD
12. RAZNO		
12.1	Zvočne opozorilne naprave	SD
12.2	Posebni predpisi za vozila za javni prevoz	SD
12.3	Posebni predpisi za taksije	SD
12.4	Posebni predpisi za tovorna vozila	SD
12.5	Naprave za preprečevanje nepooblaščen uporabe vozil	SD
12.6	Priprava za vleko poškodovanega vozila	SD
12.7	Podporna noga (pol)priklopnega vozila	SD
12.8	Varnostne utripalke	SD
12.9	Tahograf (če je vgrajen)	SD

Podpisani potrjujem točnost proizvajalčevih podatkov v opisnem listu št. za vozilo s številko šasijske: in številko motorja ⁽¹⁾:, ki ga je dostavil proizvajalec kot prototip vozila.....

Preverjanja, opravljena na zahtevo proizvajalca, so pokazala, da zgoraj opredeljeno vozilo, dostavljeno kot prototip serije, ustreza vsem zahtevam vseh točk tega certifikata.

(kraj) (datum)

.....
(podpis)

⁽¹⁾ Če ta ni navedena, drug način identifikacije.

PRILOGA III

VZOREC

POTRDILO O SKLADNOSTI

Podpisani
(priimek in ime)

potrjujem, da je vozilo:

1. Vrsta
 2. Znamka
 3. Tip
 4. Serijska številka vozila
- v vseh pogledih skladno s homologiranim
- v (na), dne
- pri
- in opisano v certifikatu o homologaciji št in opisnem listu št

(kraj) (datum)

(podpis)

(funkcija)